

[Kurt Brauer.]
 ligt. Når de gør det, er det en garanti for holdbarheden og rigtigheden af forslaget, så jeg siger tusind tak for den sønderlemmende afsky, som den konservative ordfører nærede over for vores forslag. Det er virkelig et blåt stempel på et sådant forslag, at man har lavet det så godt, at det kan blive heglet i den grad igennem.

Der er lovregler i forvejen, siger den konservative ordfører om punkt 1 i vores forslag om detailhandelen med lægemidler. Hertil er vores svar, vil jeg oplyse: ja men når der nu er lovregler i forvejen, der styrer og regulerer hele denne drift, et spind af lovregler, som er mere indviklet end noget edderkoppespind, og som griber ind i hver eneste mekanisme for alt, hvad der hedder detailhandel med lægemidler, var det så ikke nemmere at give helt los og erkende, at dette altså ikke er noget, der kan styres af private? Men intet borgerligt parti vil være med til at give los i dag. Man kan ikke give los på dette område, det skal styres af det offentlige. Det, der er i vejen med den nuværende styring, er, at den er indviklet og forvirrende og ikke engang grundig nok, så vi kan lige så godt tage skridtet fuldt ud. Det er såmænd ikke engang særlig socialistisk, dette her, det er bare en måde at organisere vort samfund bedre på, end det har været før, og det kan jeg altså ikke begribe at der kæmpes så voldsomt imod fra konservativt hold. Jeg tror, man her kæmper for en frihed, som ikke eksisterer, og som man ikke engang vil være med til konsekvent at gennemføre.

Punkt 2 er den konservative ordfører bare nærmest imod. Men ved punkt 3 kommer så adelsmærket på vort forslag, nemlig at punkt 3 er udtryk for en åbning for socialisering. Her er det, min tak er på sin plads. Jeg siger tak for rosen og skal ikke hæfte mig videre ved det konservative indlæg.

Jeg er også glad for venstres ordførers, hr. Jens Frandsens, indlæg, idet han siger, at venstres tanker ikke vil komme til at gå i SF's retning. Det er selvfølgelig også at betragte som et stempel på vort forslag, som ligesom godkender det i de bedre kredse her i landet.

Hr. Valbak kommer ind på noget meget centralt, synes jeg, når han taler om, at

der blandt fagets egne udøvere er ved at være utilfredshed. Det kunne måske være en spore for ministeren til at tale med 1968-udvalgets formand én gang til og sige til ham, at nu er det begyndt at haste, dette her. Jeg tror, vi skal passe på herinde somme tider at følge med i den offentlige debat. Jeg tror, at den offentlige debat, som er skabt om det, og den interesse, som hr. Valbak påpeger findes blandt fagets egne udøvere, er udtryk for en presset situation i faget. Man føler sig virkelig klemt inden for det fag, og man reagerer ved at arrangere stævner o. lign.

Hr. Valbak mener imidlertid, at jeg stiller facit for tidligt op og bør væbne mig med revolutionær tålmodighed. Min tålmodighed er enorm, når det drejer sig om de borgerlige partier. Jeg er måske lidt mindre tålmodig med hensyn til de partier, der er placeret i den rigtige side af salen, men det har altså også vist sig under behandlingen her, at jeg ikke har haft nogen særlig tålmodighed behov.

Hr. Kjær Rasmussen skal nemlig have tak for sit indlæg og for, skal vi sige indføringen i VS' målsætning på området, nemlig offentlig produktudvikling og fri medicin. Jeg synes, det er gode og væsentlige punkter, som man bør holde sig for øje. Det er også et videregående mål for os at ende med fri medicin og en totalt offentlig produktudvikling. Der er bare det ved det, at hvis vi skulle gå hen, inden vi rejser hjem, den 5. juni formodentlig, og have vedtaget et forslag om en totalt offentlig produktudvikling, ville vi støde imod, at mange af de medicinalfirmaer, som er etableret her i landet, og som vi jo så måtte nationalisere, har placeret væsentlige dele af deres produktion i udlandet og er baseret på et kontaktnet til udenlandske købere af medicinalvarer og i øvrigt også kemiske varer, som det er blevet påpeget. Man ville ikke uden videre kunne nationalisere deres viden om dette kontaktnet. Jeg er bange for, at hvis vi gjorde det, ville vi kun nationalisere et par fabriksbygninger med nogle maskiner. Man kan ikke nationalisere fra den ene dag til den anden hele produktudviklingsprocessen. Mange medicinalvarer er et resultat af årelang forskning på området, og den know-how, som det hedder med et modbydeligt udtryk, kan